

[Justitsministeren]

skal anvende, og med hensyn til det sigte, der er med ændringer af retsplejeloven, kan jeg tilslutte mig, og på det grundlag vil vi altså gerne arbejde.

Ole Espersen (S):

Baggrunden for iværksættelsen af undersøgelsen af de isolationer, der har fundet sted det sidste halve års tid hos politimestrene, er naturligvis et ønske om at medvirke til nedsættelse af brugen af isolation og herunder længden af isolationstiderne. Baggrunden er et ønske om at skabe det mest saglige grundlag for at diskutere arten og omfanget af en sådan nedsættelse. Om det skal gå på det tidsmæssige eller lovovertrædelsens karakter, vil bl. a. kunne afhænge af det materiale, vi får, og jeg synes, det er rimeligt at afvente det materiales fremkomst. På den anden side må jeg gå ud fra, at materialet vil være ministeriet i hænde og vil kunne bearbejdes i løbet af i hvert fald en måned eller to, således at det ikke varer ret længe.

Det er også årsagen til, at jeg ikke synes, det er rimeligt nu at gå ind i en detaljeret drøftelse af, hvordan man eventuelt skal udforme disse fremtidige regler.

Jeg skal kun til hr. Bernhard Baunsgaard sige, at jeg beklager, at hr. Bernhard Baunsgaard gang på gang fremsætter påstande om skred i retssikkerheden, som dels er forkerte, dels er imødegået.

Det blev bl.a. hævdet, at man under den socialdemokratiske regering i 1978 skulle have udvidet registreringsgrundlaget, når det drejer sig om politiets efterretningstjeneste. Det er forkert, som jeg sagde sidste gang. Grundlaget er præcis det samme. Kontrollen med, at grundlaget overholdes, varetages af det samme udvalg som før, Wambergudvalget. Det eneste, der er sket, er, at Wambergudvalgets kompetence er udstrakt til også at vedrøre forsvarets efterretningstjeneste. Der er ikke nogen som helst ændring i registreringsgrundlaget. Nu er det altså sagt for, tror jeg, tredje gang. Jeg håber, at denne påstand så ikke gentages.

Det er korrekt, at der var en politimand – for nu at tage en af de påstande, der også kommer hver gang – der i forbindelse med Byggeren spurgte en sigtet, hvilke politiske forbindelser han havde. Man kan ikke afvise, at det en gang imellem kan være af politi-

mæssig interesse at vide, hvilken omgangskreds en person har, men her var det ikke særlig heldigt. Det burde ikke være sket, og så vidt jeg husker, blev dette også meddelt den pågældende politimand. Jeg synes derfor, netop dette er et eksempel på, at der ikke er sket noget skred i retssikkerheden, og at hvis der sker fejl, så vil man naturligvis gøre det, der bør gøres i en sådan situation.

Det ligger uden for dagens tema, det, jeg her har sagt, men jeg synes, det er nødvendigt at sige det, især på grund af det første eksempel på, at der skulle være sket en udvidelse af politiets efterretningstjenestes registreringsgrundlag. Det er fortsat forkert.

Knud Lind (FP):

Når en hel del af bevismaterialet for de lovforslag og for de ønsker, som VS fremfører, hviler på, at »man kunne tænke sig«, så er det klart, at der skal komme sådan nogle løse postulater, som vi også har hørt at den tidligere justitsminister måtte afkræfte.

Justitsministeren siger, at man ikke vil udelukke, at isolation kan fremkalde en tilståelse. Nu er det jo således, at de pågældende er under lægetilsyn. Jeg mener, man muligvis kunne gå en anden vej, nemlig foretage en begrænsning af den totale isolation, idet man ganske enkelt sagde: så og så lang tid er der til sagens opklaring. Så må man prioritere sagerne og sige: det er en isolations sag, den må gå forud for de andre. Er det dageantal opbrugt, må man gå over til den noget mere løse isolation, hvor de kan gå ned sammen med de andre indsatte og sludre. Det er der ikke noget at gøre ved. Det kunne man f. eks. gøre som en mellemløsning.

Jeg vil have lov til at bemærke, at det er altså, ligesom om der er sket et skred til venstre i det konservative folkeparti, efter at hr. Ninn-Hansen er blevet justitsminister, for da vi sidste gang behandlede disse lovforslag, var tonen fra de konservative en helt anden. Da man den 21. oktober 1981 havde det til debat her i salen, var det en helt anden ordfører, vi hørte, end i dag – en ordfører for de konservative, der var afvisende. Hr. Hagen Hagensen ønskede ikke engang at diskutere forslagene fra VS. Jeg vil godt citere fra Folketingstidende 1981-82, 1. samling, sp. 928, den 21. oktober 1981, som bevisgrundlag for dette. Der siger hr. Hagen Hagensen: